

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Știm, că Dumnezeu pe păcătoși nu-i ascultă, că de este cineva cinstitor de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela î-l ascultă.“

(Ioan 9. 1—38.)

Un exemplu eclatant de credință ni-se dă în evangelia din duminica a șasea după Paști, numită a orbului. Omul din neștere orb, — pe carele Hristos l-a vindecat ungându-l cu tină din drumul mare și îndrumându-l a se spăla la ochi cu apă din fântâna Siloamului, — cunoaște pe doftorul său, despre care auzise vorbindu-se, îl laudă 'L vestește și i-se închină Lui, — iar farizeii, cu ochii curați nu voiesc a-L cunoaște, îl defaimă, voiesc a-l omori. Orbul vindecat, pe Hristos îl numește proroc și 'L vestește tuturor, chiar și farizeilor: iar farizeii pismătăreji și păcătoși, cari pururea cu cartea legii erau în mâini, nu cred, îl defaimă pe Isus, ba pe orbul vindecat îl târesc înaintea tribunalului jidovesc, își bat joc de el, îl anchetează în fel și formă; îl înduplecă a se lepăda de Isus, folosindu-se de mijloacele cele mai mârșave, amenință pe părinții celui vindecat și în butul tuturor acestor mârșave uneltiri, orbul vindecat a zis: „Cred Doamne“ și i-s'a închinat Lui.

Ce luptă cu plan bine pregătită se dă în contra credinței din partea necredinței reprezentată prin farizeii și dușmanii învățătorei lui Hristos!

Precum la începutul activității publice a lui Isus, de trei ori a încercat în pustie ispitorul diavol a-L îndepărta pe Fiul de

Tatăl, așa și cu ocazia vindecării orbului din naștere, reprezentanții întunecului, a minciunei, a păcatului, — violenții farizei, — de trei ori încearcă a-l îndepărta de binefăcătorul, de doftorul și de dătătorul luminei, de Isus Hristos, afirmând: că Isus nu este dela Dumnezeu; că fostul orb nu știe și nu cunoaște nimic, ci să vină părinții lui, că celce a vindecat pe orb este un păcătos și alte multe încercări netrebnice.

Credința întărește pe om în cele bune și dă putere de a rezista în contra celor rele, iar necredința răpește tăria și încrederea în învățăturile evangheliei lui Isus, îl face pe necredincios, asemenea corabiei rătăcită pe valurile mării; n'are putere de rezistență, n'are scop hotărât.

Azi încă suntem mulți orbi sufletește, cerșitori în drumul vieții, așteptăm miracol și vindecare. Unii s'au urit cu desmerdările, alții sunt descurajați în lupta traiului zilnic, alții sceptici, unii indiferenți și sarbezi sufletește. Hristos însă este și azi în mijlocul nostru, umblă înaintea noastră pe drumurile arătate de învățătura și evangelia sa, însă și farizeii mulți, apostolii necredinței, a pismeii, a certelor confesionale și a desbinșrilor frățești, pescuitorii în apele tulburi, mincinoșii și clevețitorii adevărului, a dreptății, a libertății, cu amăgiri diavolești cearcă a țiri la baza tribunalelor și de a-i teroriza pe cei tari în credință, pe cei vindecați și curați sufletește și de a-i momi cu făgădueli și minciuni convenționale pentru a-și face aderenți și prozeliti.

Acești nerușinați farizei se cunosc de pe faptele și vorbele lor, să-i alungăm din mijlocul celor buni, să nu le dăm crezare, pentrucă: „Dumnezeu pe păcătoși, pe farizei, pe mincinoși, nu-i ascultă, ci de este cineva cinstitor de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă.“

D. V.

Suflete învingătoare.

Dacă ne examinăm cu toată seriozitatea viața noastră intimă, cu durere trebuie să constatăm, că aceea lasă mult de dorit. Cei mai mulți trăim o viață sufletească, care în nimic nu se deosebește de viața sufletească a membrilor altor confesiuni și ce e și mai mult, nu se deosebește în nimic de viața păgânilor mai luminați și cu puțin bun simț.

Să ne asemănăm viața noastră sufletească și acțiunile noastre, în care se reoglundește aceasta, cu viața sufletească a unui păgân mai răsărit și cu simțul moral sănătos. Noi suntem mândrii că nu furăm, că nu ucidem, că nu luăm nevasta altuia, că ne împlinim la aparență datoriile impuse de Biserică, dar — și păgânii împlinesc datoria ce le impune religia lor, — și încă cu ce sfințenie, — și ei înconjoară ca să se cinstească prin furturi, ucideri etc. cu legile țării lor. Acum, dacă considerăm darurile pe cari le-am primit noi, fiind membrii Bisericii Catolice, e clar, că noi ar trebui să ne deosebim prin viața noastră întreagă de păgâni și ar trebui să ne deosebim și de fiii altor confesiuni prin religiozitate mai adâncă și prin moralitate mai înaltă.

Prin religiozitate mai adâncă am spus, căci religiozitatea superficială nu e deamănă de un catolic. Deci nu e destul să mergem în fiecare Duminică înaintea bisericii, ca să flegărim acolo, nu e destul ca să intrăm în biserică și să eșim de acolo, nu e destul ca să fim prezenți trupește la Sf. Slujbă, dar spiritul nostru să fie departe; dar trebuie, ca noi să urmărim cu toată atenția noastră aceea ce se întâmplă la altar, fiind convinși, că nici o altă întâmplare din lume nu se aseamănă în importanță, cu prefacerea pâinei în Corpul Domnului și cu a vinului în Sângele lui. Noi trebuie să fim pătrunși de sfințenia acestei scene și apropierea lui Dumnezeu să dea adânc înțeles devoțiunilor noastre. Aceste vor culmina în Sf. Cuminecătură, căci noi vom dori, ca unirea cu Isus să fie cât mai lăuntrică. Adesea ne vom cumineca și cu aceasta vom exclude posibilitățile rugăciunii fără atenție, căci dacă Isus este la noi, avem ce să-i vorbim. Și atunci în toate momentele vieții noastre vom trăi în prezența lui Dumnezeu și împlinirea datoriei noastre față de Biserică, nu va fi mai

mult o formă, ci va primi prin prezența lui Isus un conținut nespus de mare.

Moralitatea noastră se va ridica prin cuminecăturile dese, la culmile cele mai înalte. Căci prezența lui Isus, ne învață pe noi, ca să înconjurăm nu numai păcatul, dar tot, ce ar putea cu o suflare întuneca curățenia sufletului, ce îi place așa de mult lui Isus. Vom ști, că în cadrul legilor statului, există un cadru cu mult mai strâns, care nu e permis să fie depășit de noi. Vom ști, că legalitatea este numai forma elementară a moralității, bună pentru păgâni, dar nu pentru noi. Noi nu trebuie să înșelăm, deși am putea să-o facem fără frica legilor, noi nu trebuie să desfacem căsătoriile, deși legea permite aceasta, noi nu vom purta ură și invidie nimănui, deși sentimentele nu sunt supuse legilor. Noi vom ști, că Dumnezeu și intențiile le judecă, deci vom avea totdeauna numai intenții bune. Vom ști și aceea, că Dumnezeu ne privește și cugetele, va să zică, numai cugetelor albe, frumoase și mărețe le vom da loc în mintea noastră. Și faptele rezultate din cugete de acestea și din intenții bune, nu pot fi decât de o înaltă moralitate.

Dacă religiozitatea noastră va fi adâncă și moralitatea noastră înaltă, atunci vom trăi o viață demnă de Maestrul nostru dumnezeesc, atunci într'adevăr vom fi suflete învingătoare, care când se vor ridica la cer, ca să se unească nedespărțit cu Isus, vor lăsa în urma lor numai recunoștință și stimă, în inimile acelorora, pe cari cu exemplul lor i-au cucerit.

Dr. Irina Berinde.

Răspuns pocăiților mileniști cu privire la broșura de propagandă: „Unde sunt morții?”

de Patrișiu Birlea
preot în Calinești

Cetind din întâmplare fișuca milenistă: „Unde sunt morții,” am observat, că autorul Rutherford are o mânie grozavă pe preoții creștinii. E bătător la ochii, că cu toate că azi aproape 900 milioane oameni inoată în apele păgânizmului, cum sunt bolșevicii,

mohamedanii, budhiștii, brahmanii, confușionștii, ateștii, apoi evreii cari nu cred în Hristos, cu toate aceste Rutherford se află prieten cu ei, căci în cele 60 pagini a broșurei sale, nimic nu amintește de ei, nu le combate învățătura lor păgână.

De altă parte pe creștini și preoți în modul cel mai obraznic îi batjocorește în broșura: „Unde sunt morșii”, la pagina 48. „Dracul și agenșii săi pe pământ învață purgatorul și chinul vecinic.” Înțelege sub draci și agenși pe preoți, căci adevărurile aceste se propun în biserică. Dle Rutherford pentru ce nu mergi între evrei, budhiști, bolșevici? Pentru ce trimiți predicatori între creștini? Pentru ce nu-i numești pe păgâni, cari scui pă când aud de Hristos, pentru ce nu-i numești pe ei draci? Ce te doare la inimă că preoții creștini predică în biserică?

I-ți răspund. Pentru aceea nu vorbești rău despre păgâni, căci și singur ești păgân. Numai un păgân poate scrie ce s'a scris în broșura amintită la pagina 17. *Sufletul n'are nimeni.* „Sufletul inseamnă: ființă viețuitoare. deci „vaca este un suflet, boul tot așa ...” Preoții au făcut pe oameni să creadă, că sufletul zboară afară în momentul morșii.” Voi dovedi, că Rutherford șeful mileniștilor nu spune adevăr, căci nici nu se poate pretinde adevăr dela un dușman al creștinilor.

La I. Moise 1. 26. „Zisa Domnul: Să facem om după chipul și asemănarea Noastră, să domnească peste peștii mărilor, peste animale ...” Deci aici spune Dumnezeu, să fie omul chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Deci are un suflet nemuritor, căci Dumnezeu nu este muritor. Rutherford n'are drept că-i tot suflet și vaca și boul, căci Dumnezeu spuse tot aici, că omul să domnească peste animale.

E drept, că după păcatul strămoșesc trupul a devenit muritor, dar sufletul a rămas nemuritor, după cum vedem la Eclez. 12, 7. „Și se va întoarce țărina în pământ precum a fost și sufletul se va întoarce la Dumnezeu, care l-a dat.” La Înțelepciunea lui Solomon cap 2. v. 23 cetim: „Dumnezeu a zidit pe om spre nestrăcăciune și după chipul ființei sale l-a făcut pe el.” Acest loc din Scriptură, în biblia pocăișilor nu se află, căci e lăsat afară, împreună cu alte 7 cărți din Vechiul Testament. De altfel la Sectele pocăite e datină, că numai ce nu le place scot din scriptură, însă nu-i bine a se juca cu cele Sfinte! — Mai departe în N. Testament

la Mat. 10. 28 cetim „Nu vă temeți de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu.” Deci nu-i vorbă că omul e ca vaca, boul — poate Dl. Rutherford așa se conzideră și pe sine, treaba DSale, — ci are un suflet nemuritor. Rutherford la pagina 56 scrie: „Oamenii vor fi înviați din morșii.” Deoarece mai înainte declară, că omul e ca vaca și boul, deci nu-i nici-o deosebire la suflet, de aici ar urma, că înviind morșii — și animalele vor învia. Ce nebunii se scot la iveală.

La pagina 50 Rutherford scrie: „Preoții pe tineri adesea cu aceea promisiune i-au alungat pe câmpul de luptă, că dacă vor cădea, vor merge imediat în cer, iar cari nu vor să ia parte în război pentru omorirea semenilor lor, vor ajunge în chinul vecinic.” — Să facă bine Dl Rutherford să-mi dovedească, că în care carte bisericească a cetit astfel? Eu încă am luat parte la războiul mondial, n'am știre despre astfel de învățături. — Aici vorbește Dsa ca un bolnav, care are momente de tulburări mentale.

(Va urma.)

Regina lunei Maiu.

Biserica a oferit luna Maiu, luna cea mai frumoasă, făpturei celei mai frumoase, mamei noastre, trandafirului mistic: Mariei. În această lună și mai mult decât în celelalte, trebuie să-i aducem Prea Curatei toată recunoștința și iubirea noastră și să-i oferim omagiile noastre, conștienți, că fără ajutorul ei, nu suntem capabili să muncim pentru mântuirea noastră.

Și într'adevăr, dacă Sf. Maică nu L'ar fi născut pe Isus, atunci opera Răscumprării nu s'ar fi început și noi chinuiți de blăstămii strămoșesc, am fi fost prada diavolului. Dar o Stea de dimineață s'a ivit, în noaptea întunecată a omenirii, — Maria, — care călcând pe capul șarpelui, viitorul neamului omenesc a devenit zâmbitor. Iată, de ce trebuie să o cinștim pe Fecioara Maria, mai presus decât pe ceilalți Sfinți!

Negreșit, că darul lui Dumnezeu a fost cu Maria, — căci Dumnezeu pentru El Înșuși, a trebuit să zidească locuință corespunzătoare demnității lui, — însă că Sf. Fecioară a înțeles acest dar, că și-a înțeles chemarea, acesta este meritul nemuritor al ei. Ea a acceptat, ca devenind mama lui

Dumnezeu, să apară ea, curăţenia intrupată, înaintea ochilor acelora, cari n'au bănuit minunea, în lumină dubioasă — şi-a acceptat, ca devenind mama Domnului, să devină mama durerii. Şi acceptând durerea supremă, Sf. Fecioară a înţeles durerea lumii întregi şi s'a făcut mijlocitoare între Cer şi Pământ.

Deaceea în luna Maiu să ne ducem la ea, toţi cari suferim, căci ea este mângăietoarea mâhnişilor; toţi cari căutăm înzădar în alte părţi dreptatea, căci ea este oglinda dreptăţii, toţi cari suntem păcătoşi, căci ea este scăparea păcătoşilor. Să-i cerem sfaturi bune, căci ea este Maica bunului sfat şi cu toată siguranţa ea ne va însufla credinţă şi răbdare. Să-i oferim cu florile de lăcrimioare şi lilieci şi suferinţa, nădejdea, iubirea, însufleţirea, viaţa şi moartea noastră. Mai ales fetele să vină în luna Maiu, la altarul Mariei, să-i ceară ajutorul, ca niciun gând rău să nu le întunece curăţenia sufletului. Ea, care este Fecioara fecioarelor, mult iubeşte pe acelea, cari în curăţenie se aseamănă ei.

Dacă ne apropiem cu încredere şi cu stima cuvenită de Fecioară, de Regina lunii Maiu, vom simţi, că în luna Maiu nu numai natura se renaşte, dar şi sufletul nostru este întinerit prin cugete bune şi acţiuni creştineşti.

Dr. Irina Berinde.

A. G. R. U. la sate.

Proces Verbal

dresat azi în Călineşti, 19 Aprilie 1931, Dumineca Tomii, în şedinţa Agrului, fiind de faţă mulţi membrii.

1. Preşedintele Gheorghe Pop, cantor, deschide şedinţa.

2. Se cântă „Hristos a înviat.”
3. Preşedintele ţine o frumoasă vorbire despre 4 adevăruri de credinţă. E ascultat cu atenţiune.

4. Dl. Vasile Husti învăţător, vorbeşte despre „Adevărata fericire.” Dsa având un talent oratoric, ştie să fascineze ascultătorii. Tema a fost bine aleasă şi ilustrată cu pilde.

5. Preotul local ţine o cuvântare despre „Religiunile din lume.” Se arată prima oară numărul catolicilor din lume, apoi al ereticilor, mohamedanilor, al budhiştilor, brahmanilor, confuţioniştilor, evreilor etc. Pe scurt se arată doctrina religiunilor. Se scoate apoi în relief adevărata Biserică a lui Hristos.

6. Preotul local mulţumeşte Dlui învăţător Vasile Husti pentru oboseala depusă cu corul bisericesc. Mulţumită DSale avem un cor mixt bine organizat. Dumnezeu Să-i răsplătească fapta aceasta.

7. Corul cântă „Luminează-te Noule Ierusalime.”

8. Preşedintele închide şedinţa.

D. c. m. s.

Gheorghe Radu secretar. Gheorghe Pop preşedinte.

Patrişiu Birlea
paroh în Călineşti.

CUMPĂRAŢI

„NOUL TESTAMENT“

tradus şi tâlcuit de păr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAŢIUNII SIGHET

Piaţa Unirii No. 25.

Calendar săptămânal.

17—23 Maiu 1931.

17. Dumineca Orbului. (Ev. Ioan 9, 1.) S. A. Andronic.
18. Luni S. M. Teodot.
19. Marţi M. Patrichia.
20. Miercuri S. M. Salaleu.
21. Joi Inălţarea Domnului.
22. Vineri S. M. Vasilisc.
23. Sâmbătă B. P. Michail ep. † 820

